

การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์
สถาบันดนตรีหนานไห่มหาวิทยาลัยเศรษฐกิจไห่โขวในยุคดิจิทัล
Promoting the Instruction Management of Dance Teachers in Nanhai
Conservatory of Music Haikou University of Economics in the Digital Era

ตง หวางเฟยเฟย¹

Dong Wang Feifei¹

สำเร็จ อ่อนสัมพันธุ์²

Samrueng On-Sampun²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ยุคดิจิทัลของอาจารย์สถาบันดนตรีหนานไห่และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ยุคดิจิทัลของอาจารย์สถาบันดนตรีหนานไห่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอน ตำแหน่ง กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ในสถาบันดนตรีหนานไห่ จำนวน 48 คน ใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามค่าความเที่ยง.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การทดสอบความแตกต่างรายคู่แบบ LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่ในยุคดิจิทัล ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ กำหนดแผนการทำงานในแต่ละขั้นตอน การวัดผลและการตรวจสอบ ดำเนินกิจกรรมตามแผนงานใช้เทคโนโลยีมีผลดีมีเดียช่วยในการทำงาน และ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ยุคดิจิทัลของอาจารย์สถาบันดนตรีหนานไห่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอน พบว่า เพศ ระดับการศึกษามีความคิดเห็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่ในยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นจำแนกตามอายุแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่มหาวิทยาลัยเศรษฐกิจไห่โขวในยุคดิจิทัล

¹ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

² รองศาสตราจารย์ ดร. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Abstract

The objectives of this research were 1) to study Promoting the Learning Management of Dance Teachers, and 2) to compare opinions on Promoting the Learning Management of Dance Teachers were classified by gender, age, education level, teaching experience, and positions. The sample consisted of 48 teachers in Nanhai Conservatory of Music. The research instrument was a questionnaire with a validity (IOC values) = .67-1.00 and a reliability value of .87. The data were statistically analyzed by using percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and LSD.

The results of the research were as follows: 1) Promoting the Learning Management of Dance Teachers in Nanhai Conservatory of Music Haikou University of Economics in the Digital Era was at a high level, and in particular aspect of Determining a work plan was at the highest mean, followed by Measuring and monitoring, Processing activities, and Using the multimedia technology respectively, and 2) the opinions of teachers on Promoting the Learning Management of Dance Teachers in Nanhai Conservatory of Music Haikou University of Economics in the Digital Era, classified by gender, education level, teaching experience, and positions were not different in overall. Excepting the opinions of teachers, were classified by age were statistically significant at the .05 level of significance.

Keywords: Promoting the Learning Management, Dance Teachers, Nanhai Conservatory of Music , Haikou University of Economics in the Digital Era

บทนำ

เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสมัยใหม่เทคโนโลยีการสื่อสารมือถือเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ให้สื่อที่สำคัญกับความรู้ความสามารถและทักษะของนักศึกษาและมีบทบาทในเชิงบวกเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตยังส่งเสริมการปฏิรูประบบการเรียนการสอนของโรงเรียนสอนเต้นรำแบบดั้งเดิมได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแร็ปเตอร์ของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตอย่างเข้มข้นในการปฏิรูปการเรียนการสอนทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้นนอกจากนี้ ในระหว่างการจัดการสอน

การเดินร่ำขึ้นอยู่กับแพลตฟอร์มการเฝ้าระวังเครือข่ายแบบบูรณาการที่สร้างขึ้นโดยเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสามารถมีส่วนร่วมและเพิ่มการดูแลและการจัดการกระบวนการสอนทางการศึกษา เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตได้ขยายพื้นที่การเรียนการสอนของวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพทำให้ การจัดการการศึกษาของวิทยาลัยเปิดตัวอย่างต่อเนื่องเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสามารถเติมเต็มแหล่งข้อมูล วิทยาลัยที่มีเงื่อนไขได้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตให้ความสะดวกสบายและประกันความปลอดภัยในการ ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนทางวิทยาศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีธุรกิจและ การส่งกำลังบำรุง เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเป็นประโยชน์ในการขจัดจุดบอดในการจัดการการศึกษาของวิทยาลัยนอกจากนี้ เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตยังมีประสิทธิภาพในการจัดการระบบการศึกษาแบบโปร่งใสอย่างเปิดเผยโดยใช้ เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตการทำงานแบบทางอินเทอร์เน็ตและแบบแผนการทำงานภายใต้การเฝ้าระวัง ของประชาชนไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทางวิทยาศาสตร์ ระดับผู้สอนแพลตฟอร์มการรับสมัครการสอนกระบวนการสอน การวิเคราะห์ระบบการป้อนกลับ ข้อมูลและการวางแผนการพัฒนารูปแบบการทำงานแบบโปร่งใสสามารถเพิ่มความเชื่อทางสังคมของ วิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันดนตรีหนานไห่ปัจจุบันมีคณาจารย์ 53 คน มีผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก 1 คน ปริญญาโท 17 คนรอง ศาสตราจารย์ 9 คนขึ้นไป และอาจารย์ที่มีคุณสมบัติ 1 คน (ปริญญาโทขึ้นไปคิด เป็น 42.5% ของอาจารย์เต็มเวลาและรองศาสตราจารย์ขึ้นไปคิดเป็น 22.5% อาจารย์ประจำของ สถาบันดนตรีหนานไห่มีนักศึกษาทั้งหมด 1165 คน รวมถึงสาขาวิชาการแสดงดนตรี 728คน สาขาวิชา นาฏศิลป์ 302 คน และสาขาการแสดงนาฏศิลป์ 135คน สาขาวิชานาฏศิลป์มีระดับการนาฏศิลป์ ต่างกันออกไปนักศึกษาส่วนใหญ่เรียนแค่ Crash Training in Dance เป็นเวลาสามเดือนก่อนเข้า โรงเรียน นักศึกษามีทักษะการนาฏศิลป์พื้นฐานที่อ่อนแอและขาดความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักศึกษา 70% เข้าศูนย์ฝึกนาฏศิลป์สำหรับเด็กหลังสำเร็จการศึกษา 28% ของนักศึกษาไม่มีส่วน เกี่ยวข้องกับการนาฏศิลป์หลังจบการศึกษา และ 2%ของนักศึกษาจะเรียนต่อในระดับบัณฑิตศึกษา การสอนอย่างเป็นทางการของสถาบันดนตรี ในทะเลจีนใต้ได้นำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตไปใช้อย่างเต็มที่ แต่วิธีสอนของอาจารย์ยังเป็นแบบเดิม ๆ ไม่มีการปรับปรุงให้ทันสมัยด้านการใช้เทคโนโลยีอาจารย์สอน เดินร่ำเป็นคนที่ไม่คุ้นเคยกับเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและไม่ดีในการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการทำงานของตนเองอาจารย์สอนเดินร่ำต้องตระหนักถึงความสำคัญที่ขาดไม่ได้ของ เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตภายใต้ระบบการจัดการการศึกษาของโรงเรียนและการเพิ่มความตระหนักถึง วิกฤตการณ์ในยุคอินเทอร์เน็ตและความรู้ล่าสุดเกี่ยวกับเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ที่เพิ่มขีดความสามารถ ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของตัวเอง

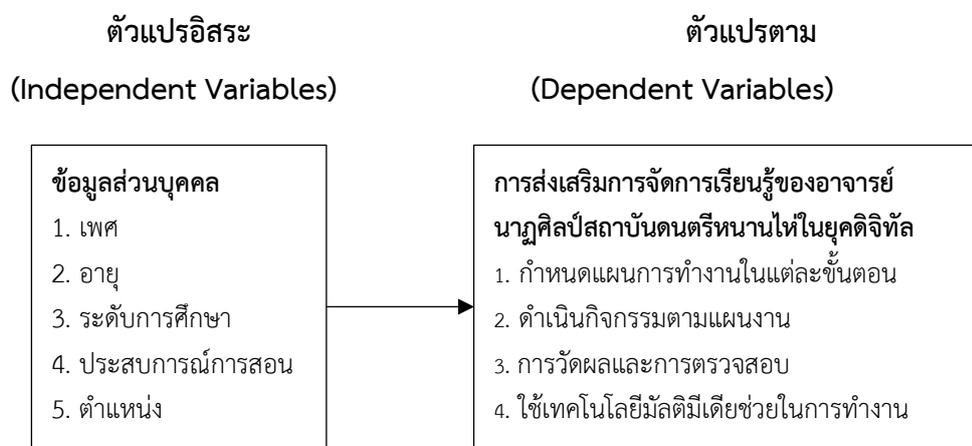
จากปัญหาและแนวความคิดการใช้เทคโนโลยีด้านการวิจัยจึงสนใจศึกษาเรียนการสอนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่มหาวิทยาลัยเศรษฐกิจไห่โจวในยุคดิจิทัล ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะนาฏศิลป์ให้กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1 ศึกษาการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่มหาวิทยาลัยเศรษฐกิจไห่โจวในยุคดิจิทัล

2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่มหาวิทยาลัยเศรษฐกิจไห่โจวในยุคดิจิทัลของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอน ตำแหน่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่อาจารย์ในสถาบันดนตรีหนานไห่มหาวิทยาลัยไห่โจวรวมจำนวนทั้งสิ้น 53 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ในสถาบันดนตรีหนานไห่ จำนวน 48 คน โดยการเปิดตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของเครซี่มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) และใช้วิธีสุ่ม อย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มีรายละเอียดดังนี้ แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่มหาวิทยาลัยเศรษฐกิจไห่ไว้ในยุคดิจิทัลผู้วิจัยได้พิจารณาจากกรอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามลักษณะโครงสร้างแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอน ตำแหน่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปร การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่มหาวิทยาลัยเศรษฐกิจไห่ไว้ในยุคดิจิทัลรายละเอียดลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามเป็น 5 ระดับดังนี้

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นดังนี้

1.การหาความเที่ยงตรง (validity) เชิงเนื้อหาของแบบสอบถามจะทำการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านเพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยมีเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความข้อนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความข้อนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความข้อนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ซึ่งข้อความที่สามารถนำไปใช้ได้จะมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง .67-1.00

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นแล้วจึงนำไปหาค่าความเชื่อมั่น

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์ในวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ได้จะมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.7 (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550, 284) วิเคราะห์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .87

3. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ใน การวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ศึกษารวบรวมข้อมูลเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามหัวข้องานวิจัยออกแบบสอบถามและนำแบบสอบถามแจกตามจำนวนที่กำหนดเมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมาแล้วนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความครบถ้วนเพื่อนำไปศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยการประมวลผลทางคอมพิวเตอร์ซึ่งใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายดังนี้

1. สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณร้อยละ (Percentage)

2. สอบถามการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการสอนวิชานาฏศิลป์ของอาจารย์ในภาควิชา นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่ววิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลกรณีเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

กรณีผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธี LSD เพื่อตรวจสอบว่ากลุ่มตัวอย่างคู่ใดที่มีความแตกต่างกัน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอน ตำแหน่ง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่ในยุคดิจิทัล

(n=48)

ข้อ	การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้	\bar{X}	SD.	แปลค่า	อันดับที่
1	กำหนดแผนการทำงานในแต่ละขั้นตอน	4.33	.54	มาก	1
2	ดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน	3.98	.52	มาก	3
3	การวัดผลและการตรวจสอบ	3.99	.63	มาก	2
4	ใช้เทคโนโลยีมีลติมีเดียช่วยในการทำงาน	3.92	.70	มาก	4
รวม		4.05	.50	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่ในยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.05 SD = .50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ กำหนดแผนการทำงานในแต่ละขั้นตอน การวัดผลและการตรวจสอบ ดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน และอันดับสุดท้ายคือ ใช้เทคโนโลยีมีลติมีเดียช่วยในการทำงาน

2. ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ นาฏศิลป์ สถาบันดนตรีหนานไห่ในยุคดิจิทัล โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่มหาวิทยาลัยเศรษฐกิจไห่โหวในยุคดิจิทัลโดย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้	สถานภาพส่วนบุคคล				
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	ประสบการณ์การสอน	ตำแหน่ง
1. กำหนดแผนการทำงานในแต่ละขั้นตอน	.20	.02*	.53	.22	.16
2. ดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน	.65	.19	.46	.44	.54
3. การวัดผลและการตรวจสอบ	.28	.05*	.34	.11	.08
4. ใช้เทคโนโลยีมีลิตมีเดียช่วยในการทำงาน	.23	.09	.29	.08	.05
ภาพรวม	.77	.02*	.48	.08	.21

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าอาจารย์ของนาฏศิลป์ของสถาบันดนตรีหนานไห่ในยุคดิจิทัลจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอน ตำแหน่งมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่ในยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้านพบความแตกต่าง 1 คู่ ได้แก่ อายุต่ำกว่า 30 ปี และ อายุ 31-40 ปี โดยอายุ ต่ำกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าอายุ 31 – 40 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห่ในยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ กำหนดแผนการทำงานในแต่ละขั้นตอน การวัดผลและการตรวจสอบ ดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน และอันดับสุดท้ายคือ ใช้เทคโนโลยีมีลิตมีเดียช่วยในการทำงาน เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีการวางแผน กำหนดขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้โดยการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งเป็นรายวิชา รายสัปดาห์ และรายชั่วโมงโดยกำหนดกิจกรรมการสอนที่นำไปสู่การปฏิบัติ กิจกรรมการสาธิต (Demonstrate) การใช้สื่อ เทคโนโลยี มีการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต

(Internet) เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่เสมือนจริง (Virtual) และอาจารย์จะมีการวัดผลและการตรวจสอบ (Checking) การกำกับติดตาม (Monitoring) การควบคุมและประเมินผลการสอน และการเรียนรู้ของนักศึกษา กิจกรรมดังกล่าวเป็นการส่งเสริมการจัดกิจกรรมสำหรับอาจารย์ผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ You, Yuhui (2022) ได้กล่าวว่าเทคโนโลยีออนไลน์ในการศึกษาการเดิน (ประเทศจีนและประ สบการณ์ทั่วโลก) บทความวิเคราะห์แนวโน้มปัจจุบันสำหรับ การใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ในด้านการศึกษาการออกแบบท่าเต้นและการเต้น' ในด้านการศึกษา ระดับอุดมศึกษาและ e-Learningระดับ มืออาชีพงานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพิจารณาว่านักศึกษาที่ เรียนการออกแบบท่าเต้นและการเต้น'รับรู้ถึงผลกระทบของการศึกษาออนไลน์อย่างไรต่อการก่อ ตัวของความสามารถเฉพาะ เรื่องและเพื่อระบุความ สามารถเหล่านั้นที่โปรแกรมการฝึกอบรมออนไลน์ ในอุดมคติ และสอดคล้อง กับ Tiger (2021) ที่กล่าวถึงข้อดีของการวางแผนการทำงาน (สำหรับมืออาชีพ) การวางแผนการทำงาน คือ เครื่องมือที่สำคัญของหัวหน้าโครงการที่จะช่วยให้มองเห็นภาพรวมของโครงการว่ามีลำดับ ขั้นตอนการทำงานอย่างไร มีงานอะไรบ้างที่ต้องทำ ควรมอบหมายงานให้ใครทำ และติดตามอย่างไร ที่โครงการจะเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แผนการทำงานนั้นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา อีกทั้งยังช่วยให้คนในทีมเข้าใจเห็นภาพรวมของโครงการจะเป็นสิ่งที่ช่วยบอกให้เขารู้ว่าหน้าที่ของเขา อยู่ตรงไหนและส่งผลต่อคนอื่นอย่างไรถ้าหากเขาทำงานล้าเหลว นอกจากนี้แล้วการวางแผนการทำงานจะมีข้อดีอะไรอีกบ้างไปดูกันครับ

1) กำหนดแผนการทำงานในแต่ละขั้นตอน จากผลการวิจัยที่พบว่าการกำหนดแผนการทำงานในแต่ละขั้นตอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับดังนี้ อาจารย์ต้องการเรียนรู้วิธีการใช้เทคโนโลยี แพลตฟอร์ม และอุปกรณ์มัลติมีเดียขั้นสูง อาจารย์ยินดีที่จะเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการปฏิบัติงาน อาจารย์มีความต้องการที่จะยกระดับความสามารถในการจัดการการสอนโดยการอบรมสัมมนาผ่านทางเว็บไซต์ หรือระบบอินเทอร์เน็ต วางแผนการสอนเนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับยุคดิจิทัล เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ อาจารย์นำภูมิศิลป์ของสัณตดนตรีหอนานให้มีการเตรียมการสอนที่ดี มีความพร้อมในการสอน มีการเตรียมการจัดกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงจากกระบวนการร่วมกันคิดจากกลุ่มนักศึกษาและกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ไม่ว่าจะเป็นการเต้น การรำ(Dance) หรือนาฏศิลป์ ซึ่งอาจารย์จะต้องมีการวางแผน การเตรียมการและการฝึกซ้อม การสาธิตท่ารำต่าง ๆ ให้นักศึกษาดูและทำตามในแต่ละขั้นตอนเพื่อความถูกต้องตามท่ารำ ท่าเต้นต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความสวยงามและพร้อมเพรียง นอกจากนี้อาจารย์จะต้องเตรียมเครื่องดนตรีเปียโนหรือเตรียมเสียงเพลง(Music) ในขณะที่เตรียมการสอนเพื่อที่จะไม่ให้เกิดการติดขัด

นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างดี น่าสนใจสอดคล้องกับ Huddy & Stevens (2011) ได้กล่าวว่า The Teaching Artist: ต้นแบบการอบรมครูสอนต้นของมหาวิทยาลัยบทความนี้อธิบายถึงรูปแบบการสอน The Teaching Artist ซึ่งพัฒนาขึ้นเพื่อจัดการกับความแตกแยกในการสอนและวัฒนธรรมระหว่างครูสอนต้นรูปแบบดั้งเดิมกับศิลปินที่สอนการเต้นรำ ตามธรรมเนียม ผลงานที่สร้างขึ้นเป็นพื้นฐานสำหรับการประชุมเชิงปฏิบัติการระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่สอน โดยการเข้าร่วมโครงการ ครูเตรียมงานสร้างความเชื่อมโยงที่จับต้องได้กับโรงเรียนที่พวกเขาจะได้ฝึกฝนและสัมผัสกับความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินและครูในสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่แท้จริง และสอดคล้องกับ Kwok (2021) ได้กล่าวว่าได้กล่าวว่าการจัดการเตรียมการจัดการชั้นเรียนในการศึกษาของครู การเตรียมการจัดการชั้นเรียนไม่เพียงพอและชะงักงันมานาน สร้างปัญหาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของครูที่เริ่มต้นอย่างไม่สมส่วนเป็นแนวทางให้นักการศึกษาครูในการออกแบบหลักสูตรใหม่เพื่อเตรียมครูก่อนเข้ารับราชการอย่างเหมาะสมเพื่อจัดการกับความต้องการของนักศึกษาปัจจุบัน

2) ดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน ที่พบว่าการดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับดังนี้ อาจารย์ใช้มาตรการเพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอนที่เหมาะสมสำหรับยุคดิจิทัล อาจารย์ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ในการสอน และจัดระเบียบ อาจารย์มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีอุปกรณ์มัลติมีเดียในการสอน อาจารย์ต้องการใช้หลักสูตรการจัดการข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ อาจารย์นาฏศิลป์ของสถาบันดนตรีหนานไห่มีการปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้ มีการออกแบบท่ารำที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษามีการฝึกท่ารำและจังหวะให้สวยงามและพร้อมเพรียง ทำให้นักศึกษามีความตั้งใจเรียนรู้ในการฝึกปฏิบัติ มีการจัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรม อาจารย์จะนำวิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการฝึกการจัดการกิจกรรมสอดคล้องกับ Weinstein, Curran & Tomlinson (2003) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการชั้นเรียนต้องตอบสนองต่อวัฒนธรรม: การรับรู้สู่การปฏิบัติการสอนที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรมโดยเน้นเฉพาะที่งานและความท้าทายขององค์กรและการจัดการห้องเรียนต้องตรวจสอบความเข้าใจที่จำเป็นประซึ่งสนับสนุนความสามารถของครูในการจัดการห้องเรียนที่หลากหลายด้วยวิธีการที่มีความสามารถทางวัฒนธรรม และสอดคล้องกับ Aspasia, Tyrovolas & Koutsoubas (2017) ได้กล่าวว่า การออกแบบและการนำวิธีการสอนต้นรำโดยใช้สัญลักษณ์ Laban มาใช้ การนำเสนอการออกแบบและประเมินผลกระทบของวิธีการสอนต้นรำโดยใช้สัญลักษณ์ลาบัน (LANTD) ต่อการแสดงของนักเต้นมือใหม่ทำให้นักศึกษาได้รับการสอนการแสดงระบำพื้นเมืองของกรีก โดยวิธี LANTD ได้เป็นอย่างดี

3) การวัดผลและการตรวจสอบ สำหรับด้านการวัดผลและการตรวจสอบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับดังนี้ อาจารย์สรุปประสบการณ์ของพวกเขาโดยประเมินการดำเนินงานของกิจกรรมการสอน อาจารย์ยินดีที่จะตั้งค่าระบบเพื่อตรวจสอบ และประเมินคุณภาพของการสอนหลักสูตร อาจารย์ตั้งใจใช้เทคโนโลยีข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อประเมินคุณภาพการสอนของคุณ อาจารย์มีความสุขกับการใช้งานแพลตฟอร์มการจัดการข้อมูลการใช้งาน ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และการใช้ซอฟต์แวร์การจัดการการสอน เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ อาจารย์นำภูมิศาสตร์ของสถาบันดนตรีหนานไห้มีการกำกับติดตาม นิเทศ และตรวจสอบผลการปฏิบัติงานการสอนว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ มีการจัดทำระบบประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติโดยใช้เครื่องมือเทคโนโลยี ข้อมูลสารสนเทศ ซอฟต์แวร์ แพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อให้ทราบถึงความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รวมทั้งทักษะความสามารถ และความสำเร็จของนักศึกษาสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wubbels (2011) ที่ได้กล่าวว่ามีมุมมองเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน ครูที่คาดหวังควรเรียนรู้อะไร จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องบทความนี้ให้ภาพรวมของการปฏิบัติ ต่อการจัดการชั้นเรียนในการศึกษาของครูและการสอนทั่วโลก แนวทางการจัดการชั้นเรียนมี 6 วิธีที่แตกต่างกัน แนวทางการจัดการชั้นเรียนที่เน้นการควบคุมพฤติกรรมจากภายนอก และการควบคุมภายใน และสอดคล้องกับ Woodard & Hinchliffe (2002) ได้กล่าวว่าเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการการเรียนการสอนของห้องสมุดเทคโนโลยีและนวัตกรรมจัดการเรียนการสอนห้องสมุดเมื่อเผชิญกับเทคโนโลยีการศึกษาใหม่ๆ ลักษณะการเข้าถึงข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงไป และความก้าวหน้าในการทำความเข้าใจว่าผู้คนเรียนรู้ได้อย่างไร ผู้จัดการการเรียนการสอนจึงแสวงหากุญแจในการรวมเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอน และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม

4) ใช้เทคโนโลยีมีลติมีเดียช่วยในการทำงาน สำหรับด้านการใช้เทคโนโลยีมีลติมีเดียช่วยในการทำงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับดังนี้ อาจารย์ใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องช่วยอินเทอร์เน็ตสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดการคะแนนของนักศึกษา อาจารย์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการเรียนการสอนและการจัดการการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีโดยรวมเป็นสิ่งที่นักศึกษายอมรับ อาจารย์ใช้แอปพลิเคชัน แพลตฟอร์ม เช่น Wechat, Tencent Meeting Learning Pass ในการจัดกิจกรรม และการเรียนการสอน เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ อาจารย์นำภูมิศาสตร์ของสถาบันดนตรีหนานไห้มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การออกแบบหลักสูตร การฝึกทักษะ การกำกับติดตาม การวัดผลประเมินผลการดำเนินงานต่างๆ การติดต่อประสานงาน การใช้สื่อมีลติมีเดีย การใช้แอปพลิเคชัน แพลตฟอร์ม อย่างหลากหลาย เช่น Wechat ในการประสานงานกลุ่ม ระหว่างอาจารย์ และกลุ่มอาจารย์กับนักศึกษา การใช้

Trentcent Meeting สำหรับการประชุม การสัมมนา การใช้ Learning Pass สำหรับการจัดการกิจกรรม การเรียนการสอน การใช้ Baidu เป็นเครื่องมือสำหรับการสืบค้น(Searching Engine) กิจกรรมเหล่านี้เป็นการดำเนินการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้กับอาจารย์สอดคล้องกับ Li, Zihao. Zhou, Mingming & Timothy (2018) ได้กล่าวว่าเทคโนโลยีเคลื่อนที่ในการศึกษาการเดิน: กรณีศึกษา โปรแกรมการเดินระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของแคนาดา 3 โครงการ ความแพร่หลาย ของเทคโนโลยีที่ใช้ในการศึกษานั้นเห็นได้จากหลายสาขาวิชา Big Data, Massive Open Online Course และ e-Learning รวมทั้งเทคโนโลยีในการศึกษาการเดินรำ ยังพิจารณาถึงประสิทธิภาพ ของการใช้เทคโนโลยีโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการทำงานของอุปกรณ์พกพาและบทบาทที่อุปกรณ์เหล่านี้มีต่อ การเรียนการสอนและการเรียนรู้การเดินรำ ผลลัพธ์บ่งชี้ว่าแม้จะมีปัญหาในช่วงแรก แต่ทั้งนักศึกษา มัธยม ศึกษาตอนปลายและครูก็ได้รับประโยชน์จากการรวมเทคโนโลยีในชั้น เรียนเดินรำวิธีการทาง เทคโนโลยี บางอย่าง(เว็บพอดคาสต์และบล็อก) ทำงานได้ดีกว่าวิธีอื่น (เว็บไซต์ และแพลตฟอร์มการ เรียนรู้เสมือนจริง เช่น Moodle และBlackboard)มีการหารือถึงข้อกังวล เกี่ยวกับความสามารถใน การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนเดินรำและแบ่งปันกลยุทธ์ใน การแก้ปัญหา นอกจากนี้ Li, Zihao (2020) ได้วิจัยพบว่ามีกิจกรรมสร้างสรรค์มาก มายเช่นการแสดง แบบสตรีมมิ่งทัวร์ทางไซเบอร์และกิจกรรมออนไลน์ภายในพื้นที่จำกัดศิลปะการแสดงได้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัลอย่างรวดเร็วในการก้าวข้ามขีดจำกัดครูและนักศึกษานาฏศิลป์ระดับอุดมศึกษา รับมือกับการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดจากการระบาดของโควิด-19 คณาจารย์และนักศึกษาด้านการเดิน ของมหาวิทยาลัย/วิทยาลัย เข้าร่วมในการศึกษาคั้งนี้การศึกษาพบว่าเทคโนโลยี แพลตฟอร์ม เสมือนจริงนั้นสอดคล้อง กับ ความชอบในการเรียนรู้ของนักศึกษาในปัจจุบันและข้อจำกัดในพื้นที่ช่วยเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ สามารถผลักดันวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติในด้านการศึกษาได้ไกลเพียงใดโดยการมี ส่วนร่วมทาง เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับ Parrish (2016) ที่วิจัยพบว่า เครื่องมือดิจิทัล สำหรับการสอนต้นออนไลน์ความก้าวหน้าของสื่อได้เปลี่ยนวิธี ที่เราโต้ตอบ สื่อการสอน และเรียนรู้ การเติบโตของการสื่อสารโทรคมนาคมไซต์แบ่งปันวิดีโอ โดยเฉพาะ YouTube และโซเซียล มีเดียได้ เพิ่มจำนวนผู้สอน ในการเดินรำและการศึกษาด้านการเดินเพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณ เทคโนโลยีนำเสนอ วิธี ใหม่ๆให้นักศึกษาคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น และแก้ปัญหาคูรู สอนเดินและศิลปะต่าง तरहนักถึงการระเบิดทางดิจิทัลผ่านการเชื่อมต่อที่เพิ่มขึ้นในทุกด้าน ของอาชีพการสร้างงานศิลปะ การสอนและการแสดงการพัฒนาเทคโนโลยีการเรียนการสอนดูเหมือนจะสอดคล้องกับการริเริ่ม นโยบายการศึกษาศิลปะในปัจจุบันและแนวทางปฏิบัติด้านการศึกษาการพัฒนาเหล่านี้เพิ่มโอกาสให้ นักศึกษาได้ปรับแต่งและดูแลการเรียนรู้ของตนเองบทความนี้จะพิจารณาตัวเลือกทางเทคโนโลยี

ต่อไปนี้: การสอนออนไลน์หลักสูตรออนไลน์แบบเปิดขนาดใหญ่โปรแกรมการพัฒนาวิชาชีพเฉพาะด้าน การเดินแอปพลิเคชันเพื่อสนับสนุน การสอนต้นและระบบการสื่อสารแบบไดนามิก และข้อเสนอแนะ ที่อาจใช้ในห้องเรียนบทความนี้ตรวจสอบเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้การเรียนการสอนออนไลน์ อุปกรณ์ พกพา และเทคโนโลยีใหม่ๆ ในโปรแกรมการศึกษาของครุมีการกล่าวถึงกลยุทธ์ สำหรับการบูรณา การเทคโนโลยีในการศึกษาการฝึกอบรมด้านเทคนิคและการฝึกสร้างสรรค์การเดินร่ำตลอดจน ประโยชน์และข้อจำกัดของการสอนออนไลน์สำหรับการเดินร่ำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย จากผลการวิจัยที่พบว่า การกำหนดแผนการทำงานในแต่ละ ขั้นตอนอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด มากกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้น ผู้บริหารของสถาบันดนตรี หนานไห้ จึงควรกำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้อาจารย์มีการวางแผนการทำงาน การวางแผน มุ่งเน้นอนาคต (Future Oriented) และวางแผนการสอน ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การฝึกทักษะ การรำการเดินแบบใหม่ๆ เป็นรายบุคคล และรายกลุ่มให้ดี และทันสมัย โดยมีกระบวนการดำเนินการ อย่างต่อเนื่อง (Continuous Process)

2. สำหรับการใช้นวัตกรรมมีผลดีช่วยในการทำงาน มีผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก แต่มี ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด น้อยกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นผู้บริหารของสถาบันดนตรีหนานไห้ จึงควรกำหนดนโยบาย ในการพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการใช้นวัตกรรมมีผลดีช่วยในการ ทำงานโดยการเข้ารับการอบรม การเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น การเขียน Application เพื่อการ เรียนรู้ การใช้ Platform Big Data Virtual Classroom Tencent Meeting Learning Pass Baidu ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และอาจารย์ทุกคนควรเข้ารับการอบรมที่สถาบันจัดให้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการใช้นวัตกรรมมีผลดีช่วยในการทำงานของ อาจารย์ นาฏศิลป์สถาบันดนตรีหนานไห้
- 2) ควรวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในสถาบันอื่น

บรรณานุกรม

- Aspasia, Dania. Tyrovola, Vasiliki & Koutsouba, Maria. (2017). “From symbols to movement: ‘LANTD’, the design and implementation of a Laban notation-based method for teaching dance.” *Research in Dance Education*. 70-89.
- Huddy, Avril & Stevens, Kym. (2011). “The Teaching Artist: a model for university dance teacher training.” *Research in Dance Education*. 157-171.
- Kwok, Andrew. (2021) . “Managing classroom management preparation in teacher education.” *Teachers and Teaching theory and practice*. 206-222.
- Li, Zihao. Zhou, Mingming & Timothy, Teo. (2018). “Mobile technology in dance education: a case study of three Canadian high school dance programs.” *Research in Dance Education*. 183-196.
- Li, Zihao. (2020). “Teaching Introduction to Dance Studies Online Under COVID-19 Restrictions.” *Dance Education in Practice*. 9-15.
- Parrish, Mila. (2016). “Toward transformation: Digital tools for online dance pedagogy.” *Arts Education Policy Review*. 168-182.
- Tiger. (2021). “10 ข้อดีของการวางแผนการทำงาน (สำหรับมืออาชีพ)”.
HumanResource,Management, Working. <https://thaiwinner.com/work-planning-benefits/>
- Woodard, S. Beth & Hinchliffe, Janicke, Lisa. (2002). “Technology and Innovation in Library Instruction Management.” *Journal of Library Administration*. 39-55.
- Wubbels, Theo. (2011). “An international perspective on classroom management: what should prospective teachers learn.” *Teaching Education*. 113-131.
- Weinstein, Carol, Curran, Mary & Tomlinson-Clarke, Sandra. (2003). “Culturally Responsive Classroom Management: Awareness Into Action”. *Theory Into Practice*. 269-276.
- You, Yuhui. (2022). “Online technologies in dance education (China and worldwide experience).” *Research in Dance Education*. 396-412.